

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/124/2014/Pan

A Független Rendészeti Panasztestület

295/2014. (XI. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. február 20-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2014. november 20-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A panaszos eljárás során bekövetkezett halálára tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. február 20-án, postai úton terjesztette elő beadványát, melyben 2014. január 31-én foganatosított előállítását kifogásolta, a következők miatt.

A beadvány szerint a panaszos 2014. január 31-én az egyik minisztériumi épületben társaival együtt politikai véleményét fejezte ki a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatos kormányzati lépések miatt. A panaszos tiltakozásának verbálisan adott hangot, az épület aulájában matricát helyeztek el és egy molinót.

A minisztérium természetesen nem népképviselői szerv, így területe közterületnek gyülekezési jogi értelemben nem minősül.

A biztonsági őrök, majd ezt követően a rendőrség is felszólította a panaszost és társait a terület elhagyására, aminek a panaszos önként nem tett eleget. A rendőrség ezt követően a politikai demonstrációt feloszlatta, és a panaszost testi kényszer alkalmazásával előállították Rendőrkapitányságra, ahol kihallgatását követően az x szabs számú határozattal 86 000.-

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

forint bírságot szabtak ki. A határozattal szemben a panaszos kifogást jelentett be a megadott törvényi határidőn belül.

A panaszos beadványában rögzíti, hogy magatartása mindvégig békés volt, senkivel szemben nem volt fizikailag agresszív, és az épületbe való bejutást sem lehetetlenítette el. Az időpontra, a helyszínre, és magatartására tekintettel mások jogait a törvényes mértéknél jobban nem sértette meg a panaszos, szabálysértést vagy bűncselekményt nem követett el, illetve a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben foglalt egyetlen olyan intézkedésnek és kényszerítő eszköznek sem szegült ellen, amelyet velük szemben megfelelő jogalap birtokában alkalmaztak. A tüntetést feloszlatni nyilvánvalóan aránytalan és szükségtelen volt, ennek következtében a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszerre sem volt szükség. A panaszos kifejezetten nehezményezi előállítását, tekintettel arra, hogy magát felszólításra igazolta.

Az esemény média nyilvánosságot kapott, az ott készült videó felvétel megtekinthető az interneten.

A beadványát azzal zárja a panaszos, hogy jelen panaszt a későbbiek folyamán pontosítja.

2) A panaszos egy másik, hasonló témájú panaszügyében a Testület kapcsolatba lépett az adott ügyben meghatalmazással rendelkező jogi képviselővel, aki arról tájékoztatta a Testületet, hogy várhatóan jelen ügyben is meghatalmazást ad a panaszos az ügy képviselőjére vonatkozóan.

3) A jogi képviselő 2014. június 27-én csatolta a 2014. április 11-én kelt ügyvédi meghatalmazását, amely a 2014. január 31-én tartott demonstráció alatti rendőri intézkedés miatt indult rendőrségi panasz eljárásban történő, Testület előtti képviseletre valamint az ügyvédekről szóló jogszabályokban meghatározott teljes körű, hatóságok és bíróságok előtti eljárásokra vonatkozik.

A jogi képviselő nyilatkozatában mind a panasz áttételéhez, mind az állásfoglalás anonimizált formában történő közzétételéhez hozzájárult.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

Az eljárás során a Testület tudomására jutott a sajtóból, hogy 2014. november 6-án elhunyt a panaszos.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, **akinek** a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a

VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá

– panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett.

Bár a Testület eljárása nem hatósági eljárás, azonban a Testület utal a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi XCL. törvény (továbbiakban: Ket.) jogutódlás kérdését szabályozó 16. § (1) bekezdés rendelkezéseire, amelyet a Testület jelen kérdés megítélésénél analógiaként használ.

Az idézett jogszabályhely az alábbiakat rögzíti: „Ha jogszabály másként nem rendelkezik, vagy ha a hatósági ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a polgári jog szerinti jogutódja lép

a) hivatalból indított eljárásban a kieső ügyfél vagy

b) kérelemre indult eljárásban – az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfelet kivéve – a kieső ügyfél helyébe”.

A Ket. a 31. § (1) bekezdés d) pontjában pedig így szól: „A hatóság az eljárást megszünteti, ha az ügyfél halála vagy a jogi személy, illetve a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet megszűnése következtében az eljárás okafogyottá vált, és eljárásbeli jogutódlás sem következett be [...] „.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra és a fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőri intézkedés elleni panasztétel olyan személyes jellegűnek minősül, amelyben jogutódlásnak nem lehet helye.

A Testület a fenti indokok alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszeljárást megszüntette.

Budapest, 2014. november 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET